

Manon (Lovetobogán) - Vondráčková, Lucie

A
S tebou léto krátký se mi zdálo
D
A nebylo to málo
A
co naučilš mě znát
a slunečnice závistí jen žloutly
D
že nikdy neprokoukli
A
co nutí mně se ptát,

Hmi D A
čím' to že já chci být jen s tebou
A D A Hmi D
a když tě mám svět se točí čím dál tím víc

A
R: Jak tobogán
D
není už vzdálenost
A
a není vykřičník
E
a není otazník
A
love tobogán
D
není už přítomnost
A Hmi
a vůbec nic co bylo dříve kolem nás
C#mi
jenom ty a já
E D
a slunce který mám nad hlavou
A
popletenou
D
jen ty a já
A D
a jenom slunce který nám
A
nám nám nám ráno stoupá nad hlavou

D
Jsem Manon která přijíždí sem z dálky
A nemůže už spát
A neví kam jít má

Pro Degrýjeho vkládá do košíků pár motýlů a hříchů
A pak mu povídá

Čím to že já chci být jen s tebou
A když tě mám – svět se točí čím dál tím víc
Víc než nejdelší

R: Tobogán...
...
popletenou

jen ty a já
a slunce napořád

koulí ten svůj velikej míč
jeho paprsků pár s tebou chytám
Dřív než počítat čas
K sobě stáhne si zas
Z plochy všechno co právě
Láska láska láska má pro nás

R: